

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

questionibus interrogauit vir sanguinarius, tyranno similior quàm pontifici. Apud Genuam nonnullos aquis iussit mergi. Longam inde tragœdiam scripsit, qui vidit, Theodericus de Nyem secretarius apostolicus. Sed Urbanus breuî fecit finem viuendi.

CAPVT XII.

G Erhardus dux Slesuicenfis, Nicolaus & Adolphus comites Holsatiae in oppido Todeslo, cum urbium Lubicae & Hamburgi oratoribus ad tractatus enocati, de communi pace, deque itinerantium securitate egérunt: Cum interim conglobati plures ex hoc genere latrocinantium, facto agmine, in contemptum eorum, qui, quod sciebant, de illis excludendis deliberârunt, prouecti ad eius loci vicina, pecora eius oppidi abegérunt. Intelligentes qui tractabant, quid ageretur, arma sua circumspectare, qua non in pugnam videbantur opportuna: nam ad negocia pacis exhibant. Audientes tamen, quia Lubicensium praefectus cohortem habens in campis expeditam, quanta poterant manu exeuntes, insequuti sunt hostes: & ubi propinquauère, viribus & armis coniunctis, inuasère abeuntes: & primum quidem recuperauère pradam, deindè etiam postremos agminis inuasèrunt, nonnulli prostratis. Alij verò per fugam vix sunt elapsi: ut est saltuum in nemore infinita profunditas, quam equites penetrare non possunt. Quo tempore Tremonia bellum sustinuit aduersum sibi vicinum comitem de Marka, qui à veteri memoria dicebantur de Altena. Is comes adiutus armis archiepiscopi Colonienfis, infestos tenuit agros ciuium, ut egredi non sinerentur. Ipsi aliquantis vicibus arma in eum produxère, omnia deindè controuersia hoc modo tractatibus finitur in eam

eam compositionis formulam : vt Tremonienſes in reliquum annuam comiti pro tuitione pecuniam, vt prius, non ſoluerent : Ipſe arces nouas, quas ſub nomine archiepiſcopi Coloniensis erexerat, demoliretur : ciues comiti viginti florenorum aureorum millia mutuo darent : quæ non ipſe quoad viueret, ſed heredes eius ſoluere tenerentur. In eum modum rebus compoſitis, virique quieuere. Vades erant vicina vrbes Suſatum, Vnna, Hamma, vt omnia ex fide implerentur. Bernhardum interea Brunſuici ducem, à militibus de Stenberge captum, Albertus dux Saxoniæ & Luneburgenſis, moriens ictu bombardæ, ſuaſit Luneburgenſibus, vt dominum aſſumerent. Sed cum ille captiuus diu teneretur, Dwentzlaus Alberti fratruelem ducem accepere. Interim Henricus dicti Bernhardi & Friderici germanus frater, pro fratre captiuo ſatisfacere cogitauit, vt adminiſtraret ditionem capti fratris : Sed gemina illi difficultas erat, armis videlicet occurrere Dwentzlaui, quem militares dominum delegiſſent, & fratrem vinculis laxare. Sed Henrico obſistere omnes. Ille tamen Friderici fratris viribus multa tentauit : Arcem nouam in ripa Alræ fluminis Dwentzlaus obſedit : ſed ibi toxico periit. Artem ſubuertendi principes in Germania nouam, mirum quomodo tam frequentarent ab Italis acceptam. Habuit autem in expeditione illa dux Dwentzlaus auxiliaria multorum arma : Epiſcopi de Minda, de Scowenborg, de Regenſten, de Hoya comitum : milites multi, militares non pauci acceſſere : His ſuperuenere Henricus & Fridericus de Brūſuico duces, & manu collata victoriã reportauere. Vires autem exercitus ſui habuere ex vrbe ſua Brunſuico : Sed tum fortuna ducū illorū, quæ haſtenus

tenuis erat, creuit vehementer : vt magno ex captiuitate conflatore, & fratrem Bernhardū vinculis exuerunt, & arces suas pignore obligatas, in suam recepere ditiorum. Hac insuper victoria consequuti sunt duces memorati, vt Bernhardus iam liber, in ducatum Luneburgensem & solenniter introduceretur, & cum summa beneuolentia reciperetur. Luneburgenses autem huius rei authores, belli huius exitum diu senserunt : nam eorum pecunia dux laxatur : vnde tantum aeris alieni contraxerunt, vt in longum tempus non luerent. Erat autem tum annus MCCC LXXXX, à nato Christo.

CAPVT XIII.

Adolphus Swagriae in Holsatia comes, vberioris eius provincia partis dominus & possessor nouissimus eius linea, ab Iohanne primo Adolphi religiosi fratris Minoris filio, in fata concessit. Quaesitum est autem de proxima eius successione, cum legitimos suos heredes non haberet : inuentumque est, quod comites de Scoewenborg, vel eodem cum Nicolao, vel vno gradu ipsi defuncto essent propiores : Quod cum pro comperto omnes haberent, Nicolaus, vt terra vno regeretur deinceps dominio, comitibus de Scoewenborg ex formula conuentionis magnam persoluit pecuniam, deditque perpetuò possidendam, eam iuxta Albim terrae portionem, in Pinnenberg, Hatesborg, Bermstede, tres, vt aiunt, praefecturas : quas in hodiernum vsque tenent comites memorati. Extant desuper conuentionis mutuae literae : nec alieni dehinc Holsatiae fuerunt comites antedicti, sanguinis nexu, & perinde armorum societate semper deuincti comitibus, & iam principibus in Holsatia dominantibus. Brandenburgensem inde marchiam, quam, vt diximus, Imperator Karolus ab Ottone genero sua